

תת"ע 3833/09/20 - מדינת ישראל נגד נמרוד פלד

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 3833-09-20 מדינת ישראל נ' נמרוד פלד
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה:

נגד

נמרוד פלד
ע"י עו"ד נטלי טל

הנאשם:

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שבעת שהנאשם נהג במכונית בכביש מס' 20 (איילון) ק"מ מס' 23.5 ובעת שהרכב היה בתנועה אחז או השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם במיוחס לו והוסיף כדלקמן: "אני טוען שאחזתי בידי טלפון צעצוע צהוב והשוטר צילם אותו גם בוידאו. בתי הקטנה היתה באוטו. אבקש לראות את הסרטון."

בהינתן דבריו אלה של הנאשם בישיבת ההקראה ציינה בזמנה התובעת לפרוטוקול באותה ישיבה כדלקמן: "על פי המצוי בפני אין בראיות התביעה בתיק זה סרטון."

לנוכח כפירת הנאשם נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר דמיטרי סרגייב (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד בדיון ההוכחות הנאשם מר נמרוד פלד (ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוצג על ידו פיזית צעצוע דמוי מכשיר טלפון נייד גדול בצבע צהוב.

התביעה סיכמה בעל פה, כבקשתה.

ההגנה הגישה בהמשך לכך סיכומים בכתב, כבקשתה.

מסקנתי בעקבות המכלול שהובא בפני הינה שמחמת הספק יש לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, ואולם, ראוי להרשיעו מנגד - עפ"י הסמכות הנתונה בס' 184 לחסד"פ - בעבירה אחרת שנתגלתה מן העובדות שהוכחו בפני - עבירה של נהיגה בחוסר זהירות בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה - וזאת משמצאתי לצד כך כי ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא נסתרה בכל דרך גירסת השוטר בדבר מיקום נסיעתו הקרוב מאד לרכב הנאשם בעת האירוע, במקביל לרכב הנאשם וכאשר דבר לא מפריד בינו לבין רכב הנאשם.

לא נסתר בכל דרך שכפי שתיאר השוטר בת/1 ניתן היה מבחינתו להבחין בהתנהלותו של הנאשם בתוך רכבו דרך חלון קדמי ימני שהיה שקוף.

לא נסתר בכל דרך כי האירוע גם התרחש באור יום, בראות טובה ובמזג אוויר נאה.

תצפיתו של השוטר היתה אם כך קרובה וטובה.

חיזוק לתצפיתו הטובה והקרובה של השוטר ניתן למצוא בעצם כך שהנאשם עצמו מאשר בעדותו את מרבית המעשים העקרוניים שלו ברכבו.

ובמילים אחרות: הנאשם מאשר שאכן בעת האירוע הוא אחז במכשיר (לדבריו מכשיר צעצוע) ביד הימנית (ביד שאותה גם ציין השוטר) וכאשר מבטו מופנה לכיוון המכשיר למטה ליד הירך תוך כדי הנהיגה (והנאשם אף הדגים זאת באולם לביהמ"ש).

רוצה לומר כאמור שתצפיתו של השוטר אל עבר מעשיו של הנאשם ברכבו היתה תצפית טובה ושיקפה את מעשיו של הנאשם כנהג ברכבו (אף אליבא דתיאורו של הנאשם עצמו בדבר מעשיו).

טענת הנאשם היתה אך שהשוטר התבלבל בין מכשיר טלפון אמיתי למכשיר טלפון צעצוע.

הנאשם הכיר כאמור בכך, שכפי שתיאר השוטר, שהיתה אחיזה והתעסקות שלו כנהג ביד ימין במכשיר (הצעצוע לגירסתו) וזאת למטה ליד הירך שלו ואגב הסתכלות שלו למטה תוך כדי הנהיגה (כך הדגים הנאשם באולם). לטענת הנאשם הוא עסק בהכנסת סוללה שנפלה ממכשיר הטלפון צעצוע חזרה למקומה במכשיר וזאת כדי למסור את

המכשיר לבתו אשר לגירסתו ישבה במושב האחורי.

לגירסתו של הנאשם הוא אכן אחז כאמור בידו הימנית מכשיר והתעסק איתו תוך כדי נהיגה (הכניס לו סוללה שנפלה) וכשמבטו למטה לכיוון המכשיר שעל ירכיו, אלא שלדברי הנאשם היה זה כאמור מכשיר טלפון צעצוע ולא אמיתי.

הסיבה היחידה שבעטיה אני מוצא לזכות את הנאשם מחמת הספק (ומחמת הספק בלבד) מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום הינה שבמקרה זה הוברר (בתום לב על פי התרשמותי והשתלשלות העניינים בתיק) שלשטר לא היתה אמנם בעת האירוע מצלמת גוף אך היתה לו מצלמת קסדה וכי יש סרטון ממצלמה זו.

ואסביר:

רק עת הגיע השטר לדיון ההוכחות הוברר מפיו של השטר באזני התובעת באולם (כפי שהעיד השטר בעמ' 7 שורה 4 לפרוטוקול): "אני ניגשתי לתובעת ואמרתי לה שקיים בידי סרטון המתעד את ביצוע העבירה."

על פניו אני סבור, על פי התרשמותי הישירה מעדותו של השטר, מהדו"ח שערך והפרטים המצויים בו (אשר כאמור חוזקו במהותם העקרונית בגירסת הנאשם עצמו) על כי גירסתו של השטר באירוע זה מתוך עדותו היא גרסה ברת הסתמכות.

אלא שעצם העובדה שהלכה למעשה היה גם סרטון אשר בנסיבות שנוצרו לא נודע אלא בדיון ההוכחות, פירושו ראשית שלא ניתן היה כבר להציגו בדיון ההוכחות (אלא אם ההגנה היתה מסכימה לכך).

ההגנה טענה שמדובר בראיה מזכה.

על אף זאת, ההגנה לא הסכימה להצעת התובעת להצגת הסרטון כראיה במשפט.

משלא היתה הסכמה, הסרטון לא הוצג.

אני נמנע מלהסיק מסקנה משפטית מאי ההסכמה.

מדובר בחומר אשר באופן מובהק במהותו נכנס לגדר "חומר חקירה" אשר ההגנה לא זכתה לצפות בו במסגרת העתקת חומרי החקירה.

במישור המשפטי, אין לי אלא לומר שבנסיבות אלה, כאשר הוברר שקיים סרטון אך ההגנה לא זכתה להיחשף אליו עובר לדיון במסגרת עיון בחומרי חקירה, אזי, בעצם כך, ומחמת הספק, כאשר אין לדעת איזה שימוש יכולה היתה אולי ההגנה לנקוט מתוכן הסרטון לשם הגנת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, ועל אף האמון שעורר בי השטר בעדותו, יזוכה הנאשם מחמת הספק מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

מן הטעם שפורט לעיל, ואך מן הטעם הנ"ל, מזוכה אם כך הנאשם מחמת הספק מעבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

ויובהר - אין פירוש הדבר שבהעדר ביצוע סרטון באירוע אכיפה מסויים בכביש אין התביעה יכולה לעמוד בנטל ההוכחה אך מכח עדות השוטר. בהחלט יכולה היא לעמוד בנטל ההוכחה במקרה נתון אך מכח עדות השוטר. כל פירושו הוא שלכשכבר יש סרטון באירוע מסויים אזי יש לכלול אותו.

אלא שלאחר כל אלה ומכוחו של סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי, ובשים לב לעובדות שהוכחו אף מפי הנאשם עצמו בעדותו במקרה זה, ולאחר שניתנה לנאשם (המיוצג) גם הזדמנות סבירה להתגונן, יש בהחלט הצדקה להרשיעו בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה.

ואסביר גם זאת להלן.

הן השוטר והן הנאשם תיארו למעשה מצב דברים דומה של התעסקות הנאשם במכשיר (מכשיר אמיתי לגירסת השוטר ומכשיר צעצוע לגירסת הנאשם) תוך היסח דעת חמור של הנהג מהכביש אגב התקדמות רכבו בכביש.

הן השוטר והן הנאשם תיארו (והנאשם אף הדגים זאת בבירור באולם בית המשפט - וראה שיקוף לכך בפרוטוקול בעת ההדגמה שביצע הנאשם במהלך הדיון בבית המשפט) שהנאשם מביט כנהג למטה לאורך שניות ארוכות ברצף לעבר ירכו ומתעסק שם במכשיר, והכל תוך כדי נהיגה ותנועת הרכב בכביש איילון.

הנאשם הדגים את הדברים כאמור במהלך עדותו ובהדגמה זו הראה הנאשם כי בידו הימני (שאיננה על ההגה כמובן) עושה הוא נסיונות תוך כדי נהיגה להכניס סוללה למכשיר שבידו ומתאים אותה למקומה בתוך תא הסוללות של המכשיר וזאת כשהמכשיר על ירכו ומבטו למטה וכאשר פעולה זו אורכת זמן ניכר (כך בהדגמה שביצע הנאשם באולם).

גם השוטר כאמור תיאר היסח דעת דומה - "הבחנתי כי הנהג הנ"ל אוחז בידו הימנית טלפון נייד סמארטפון מעל רגל ימין בגובה הבטן וראשו מופנה לכיוון הטלפון וכאשר הנ"ל הבחין בי, הוריד במייד הטלפון למטה". (ת/1).

התנהלות כזו של התעסקות בלתי הכרחית במכשיר (אף אם צעצוע) כאשר הנאשם (לשיטתו) מתעסק למטה על ירכו בניסיון להכניס סוללה לתא סוללות של מכשיר ולסגור את תא הסוללות כאשר מבטו כלל איננו מופנה לכביש ולאורך זמן אלא מופנה למטה לכיוון ירכו וכאשר הרכב מתקדם בתנועה, הינה התנהגות אשר לטעמי עולה, לכל הפחות, כדי נהיגה חסרת זהירות.

לנאשם, שגם היה מיוצג על ידי עורכת דין כאמור, בהחלט היתה הזדמנות סבירה הן לצפות והן להתגונן מפני עבירה של נהיגה בחוסר זהירות וזאת הן עוד דרך תוכן כפירתו בישיבת ההקראה עת תיאר מה (לדבריו) עשה תוך כדי נהיגה, ובהמשך לכך בפרט עת ציינה התובעת לפרוטוקול באזני הנאשם ועורכת דינו והזהירה במהלך הדיון כי יש לשים לב

שייתכן שהמאשימה תבקש להרשיעו בתום ההליך בעבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה ובהתאם לסעיף 184 לחסד"פ.

אין בנסיבות בהרשעה בעבירה האחרת (נהיגה בחוסר זהירות) צריך להיות משום דבר הפתעה לנאשם במקרה זה.

נאשם אשר שב ומתאר בבית המשפט התנהלות כפי שהנאשם דן תיאר ואף הדגים באולם הדיונים, אשר גם מיוצג בדיון ואשר גם אף מוזהר מפורשות במהלך הדיון מפני אפשרות להרשעה בעבירה של נהיגה חסרת זהירות - קיים קושי לומר לגביו כי הפתעה לו באפשרות הרשעתו בכך.

לא הוגבלה אפשרות ההגנה בחקירת השוטר.

לא הוגבלה אפשרות ההגנה בהבאת ראיות.

לא הודגם שנמנע כביכול מהנאשם כל קו הגנה ביחס לאפשרות הרשעה בעבירה של נהיגה חסרת זהירות לאור תיאוריו החוזרים שלו עצמו אודות התנהלותו כנהג ברכבו ולאור גם עיקרי התנהלותו ברכבו המפורטות במקביל גם בת/1.

לאור כל אלה, ומשהוכחו יסודות עבירת של נהיגה בחוסר זהירות עפ"י תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה וגם ניתנה הזדמנות סבירה להתגונן, מורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"א, 31 מאי 2021, במעמד הצדדים.

חתימה